

Podcast 238 Eén ding is nodig: Rust in God

"Marta denkt dat Jezus een gast is. Maria weet dat Jezus de gastheer is."

Vrienden, ik weet niet of u nog het Evangelie van vorige week kunt herinneren, van de barmhartige Samaritaan. Er is een man onderweg en die wordt beroofd in elkaar geslagen half dood achtergelaten. En dan komt er eerst iemand langs een priester, en die ziet het wel, maar die heeft andere dingen te doen. Of wat dan ook, hij doet in ieder geval niks en loopt door. Even later komt er een leviet, hetzelfde verhaal ook die doet niks loopt door, misschien hebben ze andere verplichtingen of wat dan ook voor redenen maar ze doen niks. En dan komt er een samaritaan. En die ziet dat en helpt daadwerkelijk. Wie heeft zich een naaste getoond Die Samaritaan natuurlijk. En dan twee keer, tot twee keer zegt Jezus, wie is mijn naaste? Goed hij vertelt dit verhaal men begrijpt het. En dan zegt hij, doe jij even zo. Doe dat dan gewoon. Maak daar werk van en dan is dat het antwoord op je vraag.

Vandaag gaat het er heel anders aan toe. Wat is er aan de hand? Jezus is op bezoek bij Lazarus, Maria, Marta En wat is daar gaande? Marta die is druk in de weer voor de gastvrijheid. Er staat hoog een aanzien daar om met de gasten naar de zin te maken om alles maar te regelen. Om het eten klaar te maken, de tafel te dekken, wat er allemaal bij komt.

En Maria? Nou ja, die zit bij Jezus, doet eigenlijk niks, steekt de handen niet uit de mouwen, luistert wel naar Jezus. En dan zegt Marta, die is niet zozeer kwaad op Maria, maar eigenlijk op Jezus, zo lijkt het wel, van Jezus doe eens wat, zeg eens wat, dat mijn zuster mij moet helpen.

En dan zegt Jezus iets opmerkelijks. Hij zegt niet, Maria, help je zuster, steek de handen uit de mouwen. Hij zegt ook niet, Marta dank voor je goede zorgen Nee, hij zegt... Marta Marta je maakt je bezorgd en druk over veel dingen, maar slechts één ding is belangrijk en Maria heeft het beste deel gekozen. Dat is toch wonderlijk?

En toch, als we denken van is dat niet raar zien we hier niet iets over het hoofd want als je goed kijkt Is Marta nou niet degene die dienstbaar is en Maria degene die niets doet? Het is een beetje andersom. Zeker,

Marta is druk in de weer om Jezus gastvrij te kunnen ontvangen. En Maria, die lijkt juist te beseffen dat alles niet van haar afhangt maar van iemand anders, van degene met wie... ze dit moment vertoeft, met degene naar wie ze op dit moment zitten luisteren.

Marta denkt dat Jezus een gast is. Maria weet dat Jezus de gastheer is.

De mens wil altijd maar, die heeft altijd maar de neiging om God te behandelen, alsof hij een logé is die bediend moet worden, met wie je beleefd moet omgaan en voor wie je alles op orde moet hebben, in plaats van te begrijpen dat het juist God is, die ons dienstbaar is.

Maar velen zullen zich herkennen in Marta en begrijpen haar klacht. En dat is niet onbegrijpelijk natuurlijk. Marta is die drukke vrouw die probeert te zorgen dat alles op tijd klaar is, dat het allemaal netjes in orde is, dat alles goed gaat. En wij noemen dat eigenlijk verantwoordelijkheid nemen. We noemen het zelfs een deugd.

Onze zorgen houden ons bezig in het leven van alle dag. Onze plichten, onze to-do-lijstjes, onze sociale verwachtingen en verplichtingen. Het houdt ons bezig dag en nacht. En de stem van God, die is stil. God zal u nooit overweldigen, hij zal wel wachten. Zoals hij bij Maria wachtte. En Maria nam daar de tijd voor. En dan zegt Jezus, er is maar één ding nodig. Geen honderd dingen.

Eén ding. En als je alles in dat perspectief ziet. Ja. Ga dan eens aan de slag met al die andere dingen. De eerste instantie is niet een perfect opgemaakt huis, of een perfecte maaltijd, of een perfecte carrière, of voor een parochie het perfecte kerkprogramma. Denk eerder aan de woorden van de heilige Augustinus. Onrustig blijft ons hart, totdat het rust vindt in God.

Niet dat de handen uit de mouwen steken niet belangrijk is, uiteraard niet. Als je van je geloof geen werk maakt, wat stelt dat geloof dan voor? Dat hoorden we vorige week natuurlijk. Maar het gezegd is niet voor niks ora et labora, bid en werk. De regel van Benedictus acht uur bidden, acht uur werken, acht uur rusten.

Ora et labora, beide zijn belangrijk. Het gaat om de volgorde. Begin met gebed, het ora, dat geeft je in wat je te doen staat en ga dan aan de slag. Het gebed geeft richting aan je leven, het is als een kompas. Je kunt je

zo verliezen in je vele werkzaamheden dat je door de bomen, het bos niet meer ziet. Dat je niet meer ziet, waarom we al die werkzaamheden verrichten.

Al de heiligen die bekend staan dat ze onvermoeibaar de handen uit hun mouwen staken voor anderen, voor al die stakkers, waren allemaal mensen van gebed, daar begonnen ze mee. Daar namen ze de tijd voor, dag in, dag uit. En dan merk je dat je werk daardoor gedragen wordt. Ondanks de drukte, ga je je minder druk maken.

Je werkt mee aan Gods heilsplan. Je neemt je verantwoordelijkheid als christen... en door te luisteren naar Gods woorden... door dat te overwegen, door te bidden... en dan ondervind je... Dat hij er ook nog is, die je door alle moeilijkheden en alle drukte heen draagt, verdraagt en verder draagt. Hebt u het druk?

Hebt u een grote taak en weinig in handen om die taak tot een goed einde te brengen? Dag in, dag uit? Neem dan eerst tijd voor gebed. Ja, dan lijkt het dat je nog minder tijd hebt om alles voor elkaar te krijgen. Maar dat is niet zo. Probeer het maar. Maria heeft het ondervonden. Marta uiteindelijk ook.

+Rob Mutsaerts

15 Juli 2025

Zondag 20 juli 2025 - 16e zondag door het jaar

Lezingen:

Openingstekst: Ps. 54 (53), 6 en 8 God is mijn helper, de Heer beschermt mijn leven.

Gen. 18, 1-10a Heer, ga uw dienaar niet voorbij | Ps. 15 (14), 2-3ab, 3cd-4ab, 5 R: Heer, wie mag te gast zijn in uw tent? | Kol. 1, 24-28 Het geheim, dat verborgen was voor alle eeuwen, is nu geopenbaard aan zijn heiligen | Lc. 10, 38-42 Marta ontving hem in haar woning; Maria heeft het beste deel gekozen

Muziek:

Muziek : "Als een hert" gezongen door Sharon Kip.